

Wiadomość Tygodnia

ODKRYĆ WARTOŚĆ POŚWIĘCENIA SIĘ BOGU

Komunikat bpa Kazimierza Gurdy, przewodniczącego Komisji ds. życia konsekrowanego, na rozpoczęcie Roku Życia Konsekrowanego

Drodzy Siostry i Bracia,

Z woli papieża Franciszka od pierwszej niedzieli Adwentu 2014 roku do 02 lutego roku 2016 w całym Kościele będzie trwał Rok Życia Konsekrowanego. Będzie on przeżywany pod hasłem: „Ewangelia, proroctwo, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj”.

Ogłaszając ten Rok w listopadzie 2013 r. papież powiedział: „życie konsekrowane jest złożone, jest pełne łaski ale i grzeszności. W tym roku pragniemy uznać i wyznać nasze słabości, pragniemy też z mocą pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach, klasztorach, ale przez to nie mniej owocnej, która sprawia, że konsekrowani są „żywymi ikonami Boga” po trzykroć Świętego.

W całym świecie żyje obecnie ok. 950 tys. osób konsekrowanych, czyli sióstr zakonnych, braci i ojców, osób należących do Instytutów Świeckich i do Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego. Warto sobie uświadomić że jest ich ponad dwa razy więcej niż kapłanów (410 tys.). Wszystkie te osoby oddają całych siebie na służbę Bogu i ludziom poprzez naśladowanie Jezusa na drodze rad ewangelicznych. Bez ich świadectwa i poświęcenia trudno sobie wyobrazić życie Kościoła. Mówił o tym 2 lutego 2013 roku papież Franciszek: *Pomyślmy jednak, co by było, gdyby zabrakło sióstr zakonnych w szpitalach, na misjach, w szkołach. Wyobraźcie sobie Kościół bez sióstr zakonnych! Nie można sobie tego wyobrazić. One są tym darem, tym zaczynem, który prowadzi na-pród Lud Boży.*

W Polsce mamy ok. 35 tys. osób konsekrowanych, a to oznacza, że co tysięczny Polak i Polka jest osobą konsekrowaną. Żyją obok nas i między nami. Od setek lat modlitwą, pracą i świadectwem ubogacają życie Kościoła i społeczeństwu. Tak bardzo wrosli w naszą codzienność, iż współcześnie prawie ich nie zauważamy. Niewiele też o nich słycać w mediach, a przecież prowadzone przez nich szpitale, domy opieki społecznej, szkoły i przedszkola, różnorakie dzieła charytatywne, służą nam i naszym rodzinom. Przecież tak wielu z nas korzysta z posługi sakramentalnej osób konsekrowanych, nawiedza prowadzone przez nich sanktuaria, czyta wydawane przez nich książki, słucha i ogląda zakonne media. Nikt z nas nie może też powiedzieć, iż nie jest dłużnikiem sióstr klauzurowych, które modlą się nieustannie i ofiarują swoje życie za nasze zbawienie.

Papież Franciszek dał nam wszystkim bardzo dobrą sposobność, byśmy na nowo odkryli wartość całkowitego poświęcenia się Bogu, którego świadkami są osoby konsekrowane. Byśmy także lepiej poznali życie i specyfikę powołania tych ludzi, którzy zrezygnowali z kariery, z założenia rodziny, dla większego dobra, jakim jest Bóg. Zachęcamy Was wszystkich, Bracia i Siostry, do większego zainteresowania się życiem osób konsekrowanych. Często blisko waszych domów jest jakiś klasztor, czy dom zakonny. Zainteresujcie się codziennością osób, które w nich żyją, nawiążcie z nimi osobisty kontakt, spróbujcie zrozumieć, dlaczego wybrali taką drogę. Pomoże to w głębszym zrozumieniu własnego powołania oraz odpowiedzialności za dar życia, który otrzymaliśmy wszyscy od Boga.

W ciągu najbliższego roku będzie też wiele wydarzeń, organizowanych po to, byśmy uświadomili sobie lepiej rolę osób konsekrowanych w Kościele. Będziemy mogli poznać bogactwo ich charyzmatów, niezwykle życie świętych, różnorodność dzieł, które prowadzą. Niech to wszystko prowadzi nas do dziękczynienia Bogu, który nieustannie wzywa kobiety i mężczyzn, by świadectwem życia konsekrowanego potwierdzali głęboką myśl świętej karmelitanki Teresy z Avila, iż „temu, kto posiadał Boga, niczego nie brakuje. Bóg sam wystarczy.”

Niech Rok Życia Konsekrowanego, który rozpoczniemy w pierwszej niedzieli Adwentu, będzie również okazją do modlitwy za tych którzy realizują swe powołanie w zakonach w Instytutach Świeckich, czy w Indywidualnych Formach Życia Konsekrowanego. Niech będzie czasem modlitwy o nowe, święte powołania do służby Bogu i ludziom we wspólnocie Kościoła.

Bp Kazimierz Gurda
Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego KEP

Wiadomości Krajowe

IKONA JASNOGÓRSKA ZAWĘDROWAŁA JUŻ DO BYDGOSZCZY

Uroczystą Eucharystią w bydgoskim Kościele Rektorskim Zgromadzenia Ducha Świętego rozpoczęto 12 listopada peregrynację obrazu Czarnej Madonny po klasztorach zakonów męskich Diecezji Bydgoskiej.

Kopię wizerunku Matki Boskiej Częstochowskiej ofiarował zakonnikom w 1963 roku Stefan Kardynał Wyszyński. Peregrynacja została uroczystie zapoczątkowana 16 października 2013 roku na Jasnej Górze. Pierwsze nawiedzenie obrazu odbyło się w latach 1963-1966 i było formą przygotowania się wspólnot zakonnych m.in. do Millenium Chrztu Polski.

Inauguracja nawiedzin w diecezji bydgoskiej rozpoczęła się w Zgromadzeniu Ducha Świętego. We wspólnocie, której Dom Prowincjalny znajduje się w grodzie nad Brdą. – Wszyscy jesteśmy w Kościele. We wspólnocie, która potrzebuje nieustannej odnowy. Matka Boża przychodzi, chcąc nas umocnić. Przybywa w tym momencie, kiedy współczesny świat daleki jest często od chrześcijańskich wartości – powiedział ks. prałat Bronisław Kaczmarek. Wikariusz Generalny diecezji bydgoskiej – mówiąc o Ma-

ry – prosił osoby konsekrowane, aby była dla nich wzorem prawdziwego życia.

Podejmowana peregrynacja ma być przeżywana w formie wspólnotowego dnia skupienia i służycy refleksji nad miejscem życia konsekrowanego we współczesnym świecie, także w kontekście wyzwań związanych z nową ewangelizacją i koniecznością dawania czytelnego świadectwa życia. – Maryja jest Matką Chrystusa. A każda osoba poświęcona Bogu naśladuje właśnie Chrystusa. Dzisiaj, kiedy przeżywamy najróżnorodniejsze trudności życia konsekrowanego, pragniemy dawać wymowne świadectwo we współczesnym, zmaterializowanym świecie – powiedział mistrz nowicjatu o. Władysław Budziak CSSp, delegat ds. zakonów męskich w Diecezji Bydgoskiej.

Uczestniczący w uroczystościach sekretarz gen. KWPZM o. Kazimierz Malinowski OFMConv zauważył, iż zakonnicy w tej Diecezji mają wyjątkowy przywilej rozpoczynania Roku Życia Konsekrowanego w obecności Maryi, która – jak to mówił Sł. Boży Kard. Stefan Wyszyński – ma stać się gospodynią zakonnych domów, a dla wszystkich osób konsekrowanych jest wzorem oddania się Bogu bez reszty.

Kopia wizerunku Matki Boskiej Częstochowskiej nawiedzi domy zakonne: Zgromadzenia Ducha Świętego, Towarzystwa Jezusowego, Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej, Towarzystwa Świętego Franciszka Salezego, Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny, Zgromadzenia Księży Misjonarzy św. Wincentego à Paulo, Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła.

Zakończenie peregrynacji w diecezji bydgoskiej nastąpi 28 listopada. Następnie obraz zostanie przewieziony ze Złotowa na teren archidiecezji gnieźnieńskiej. *Marcin Jarzembowski, red.*

KAPITUŁA PROWINCJALNA SERCANÓW rozpoczęła się w Krakowie

„Zjednoczeni we wspólnocie życia i misji dla Kościoła”, pod takim hasłem rozpoczęła się w poniedziałek, 17.11.2014 r. w Krakowie XII Kapituła Prowincji Polskiej Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego. Obrady potrwać do soboty 22.11.2014 r. Ten ważny czas w życiu prowincji zgromadził ponad trzydziestu uczestników.

Na pytanie czym jest Kapituła, odpowiada ks. Dariusz Salamon SCJ, wikariusz prowincjalny i rzecznik prasowy Księży Sercanów w Polsce:

„Kapituła jest to wg prawodawstwa naszych Konstytucji najwyższy organ władzy w życiu prowincji, analogicznie do Kapituły Generalnej, która jest najwyższym

organem władzy w całym zgromadzeniu podczas swojego trwania. O tym, że jest to organizm wyjątkowy decyduje też sposób powoływania członków Kapituły, który sprawia, że jest to jedyny z przejawów demokracji w życiu zakonnym, które z natury swej jest hierarchicznym”.

XII
Kapituła Prowincjalna

Kapituła, która jest powoływana raz na sześć lat, zajmie się przede wszystkim oceną minionego okresu, po uprzednim sprawozdaniu Księdza Prowincjała Artura Saneckiego SCJ z wszystkich dziedzin życia i apostołatu księży sercanów w Polsce. Podczas obrad zostaną wytyczone nowe zadania dla prowincji na następne sześć lat oraz zostaną wybrani delegaci na Kapitułę Generalną.

W Krakowie podczas obrad Kapituły jest obecny przedstawiciel Generała Zgromadzenia ks. John van den Hengel SCJ. Nad sprawnym funkcjonowaniem Kapituły czuwa sekretariat, natomiast nowością jest powołanie biura prasowego, które codziennie będzie informować o przebiegu obrad Kapituły. Całość obrad poprzedzi kilkugodzinne skupienie, a każdy dzień Ojcowie Kapitulni rozpoczną wspólną Liturgią Godzin i Eucharystią. Obrady będą podzielone na dwie sesje

(dopołudniową i popołudniową), a dzień zakończy wspólna Adoracja Najświętszego Sakramentu.

Obecnie Polska Prowincja Księży Sercanów liczy w sumie 252 członków: 1 biskup Józef Wróbel, 230 księży, 2 diakonów, 7 braci zakonnych, 12 kleryków, 3 nowicjuszy i 4 postulantów. Średnia wieku w prowincji wynosi nieco ponad 50 lat. Prowincja posiada kilkanaście domów

zakonnych, m.in. w Warszawie (kuria), Krakowie, Zakopanem i Lublinie, prowadzi duszpasterstwo w kilkunastu parafiach i kapelaniami w różnych diecezjach kraju oraz zajmuje się duszpasterstwem specjalistycznym (młodzieży, przedsiębiorców i pracodawców, praca na uczelniach, wydawnictwo *Dehon*, radio i portal ewangelizacyjny *Profeto.pl*, Centrum Zdrowia Rodziny, Naprotechnologia i Transplantacja „Tak” w Domus Mater w

Krakowie, Ośrodek Krzewienia Kultu Serca Jezusowego i Fundacja Jana Pawła II w Lublinie). Sercanie polscy pracują na misjach m.in. w Indonezji, Kongo, RPA, na Filipinach, a także na Ukrainie, Białorusi, w Mołdawii, Finlandii i innych krajach Europy. Prowadzą pracę rekolekcyjno-misyjną w parafiach i swych domach rekolekcyjnych. Posiadają własne Wyższe Seminarium Misyjne w Stadnikach (Małopolska)

Za: www.sercanie.pl

DOBIEGA KOŃCA ROK BŁ. E. BOJANOWSKIEGO

W Kościele w Polsce dobiega końca Rok bł. Edmunda Bojanowskiego. Pojutrze przypada 200. rocznica urodzin świeckiego założyciela zgromadzenia sióstr słuźebniczek, wielkiego pedagoga, opiekuna dzieci i ubogich. To rok autentycznego świeckiego apostoła – mówił przewodniczący Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki podczas obchodów Roku w sanktuarium w Luboniu k. Poznania, gdzie spoczywają doczesne szczątki błogosławionego. Przy tej okazji przypominał, że celem apostołstwa świeckich jest szeroko rozumiana odnowa całego porządku doczesnego.

Ostatnim warszawskim akordem Roku Bł. Edmunda Bojanowskiego, który został ogłoszony przez Konferencję Episkopatu Polski będą organizowane w dniach 13-25 listopada na Ursynowie „Dni Edmundowe”. W ich programie znajdzie się m.in. oratorium „Benedictus – oratorium in honore beati Edmundi in partes quinque” skomponowane specjalnie z okazji Roku Edmundowego przez Pawła Buczyńskiego a także sympozjum naukowe i koncert galowy, którego gwiazdami będą znani artyści sceny i estrady.

Główne uroczystości dziękczynne za bł. Edmunda Bojanowskiego odbyły się w minioną niedzielę 9 listopada w Dębicy. – Modlimy się, aby głos jego świętości, heroicznych cnót i podejmowanych dzieł był nadal słyszany i rozpoznawany we współczesnym świecie. Tak bardzo potrzeba w nim modelu dobrego wychowywania dzieci i młodzieży, przykładu ofiarności i umiłowania najwyższych wartości – apelował biskup tarnowski Andrzej Jeź.

W ramach Roku zorganizowano wiele inicjatyw, w tym m.in. konferencje, konkursy i koncerty. Powstało m.in. „Oratorium o serdecznie dobrym człowieku”, poświęcone założycielowi Zgromadzenia Sióstr Słuźebniczek Bogarodzicy Dziewicy Niepokalanie Poczętej. Bł. Edmund był też głównym bohaterem Gnieźnieńskiej Nocy Świętych.

Podczas Poznańskiego Forum Duszpasterskiego abp Gądecki ogłosił bł. Edmunda Bojanowskiego patronem Akcji Katolickiej w archidiecezji poznańskiej. Zdaniem abp. Gądeckiego przykład bł. Edmunda stawia nas wobec pytania: „Jak wygląda moje apostołstwo dzisiaj, w zmienionych warunkach i okolicznościach, wobec nowych potrzeb i braków, w obliczu społeczeństwa o wiele bardziej złaicyzowanego, niż wtedy, a zatem wobec większego zapotrzebowania współczesnego porządku doczesnego na apostołstwo świeckich”.

W podpoznańskim Luboniu, gdzie spoczywają doczesne szczątki błogosławionego, obchody Roku miały szczególną oprawę. Pod hasłem «Ratuje człowieka – modlitwa, służba, wychowanie» w sanktuarium błogosławionego odbyło się triduum, które ukazało różne wymiary troski bł. Edmunda o człowieka. Modlono się nie

tylko o jego kanonizację, ale także za dzieci zaniedbane materialnie, moralnie czy duchowo.

Aby upamiętnić 200. rocznicę urodzin błogosławionego, na placu przy sanktuarium abp Gądecki poświęcił ławeczkę przedstawiającą bł. Edmunda z dziećmi. – Rzeźba specjalnie została zaprojektowana w ten sposób, aby osoby siedzące w jej „wnętrzu” przyjmowały pozycję jak w domowym ognisku, wokół którego gromadzi się rodzina. W okręgu łatwiej nam się rozmawia, nawiązuje i podtrzymuje znajomości, czujemy się też bezpieczni – tłumaczy jej autor Piotr Garstka. Ważną rolę odgrywa w niej księga – symbol edukacji – którą Bojanowski pragnął zapewnić swoim podopiecznym.

W sanktuarium w Luboniu odbyła się także specjalna edycja Verba Sacra. Jej uczestnicy wysłuchali fragmentów „Dziennika” i listów bł. Edmunda Bojanowskiego w interpretacji Dariusza Kowalskiego.

Błogosławiony Edmund przez całe swe życie prowadził szeroką korespondencję i osobisty „Dziennik”. Jego fragmenty „pozwalają nam odkryć i poznać niezwykłą osobowość człowieka świeckiego, który bez reszty zawierzył i ufał Opatrzności Bożej, rozmodlonego nie tylko w Kościele, lecz w każdym miejscu i każdej sytuacji. Tego, który umiłował Maryję Niepokalaną i jak Chrystus zawsze służącego drugiemu człowiekowi. Poznajemy „Sługę Opatrzności Bożej na każdy wiek” – bowiem pozostając na świecie w stanie świeckim – uświęcił się heroicznie” – przypomnieli podczas prezentacji s. Noemi Wyszeccka.

Rok bł. Edmunda Bojanowskiego obchodzono także szczególnie w sanktuarium Matki Bożej na Świętej Górze k. Gostynia w Wielkopolsce. To właśnie tam, za wstawiennictwem czczonej na Świętej Górze Matki Bożej został on jako dziecko cudownie uzdrowiony.

Wiecej na: www.deon.pl

MICHALICKIE CZUWANIE NA JASNEJ GÓRZE

W nocy z piątku na sobotę 14/15 listopada duża grupa michalitów i michalitek wzięła udział w drugim czuwaniu michalickich zgromadzeń zakonnych na Jasnej Górze. Podczas tej nocy skupienia i modlitwy przyświecały nam słowa papieża Franciszka „Odnalezieni, dogonieni, przemienieni”.

O 21:00 uczestnicy czuwania zebrali się w kaplicy cudownego obrazu, aby wspólnie uczestniczyć w Apelu Jasnogórskim. Następnie kapłani odprawili uroczystą Mszę. Eucharystii przewodniczył i homilię

wyłosił ks. abp Wacław Depo – metropolita częstochowski.

Wezwał uczestników czytania do wiernego trwania przy źródle, którym jest Eucha-

rystia oraz bycia świadkiem prawdy objawionej w Chrystusie.

Gdy zegar wybił północ, ks. Ryszard Andrzejewski, asystent generalny wygłosił konferencję, po której była adoracja Najświętszego Sakramentu.

O 3:00 Przełożony Generalny przewodniczył Eucharystii, podczas której kazanie wygłosił ks. Marcin Różański, wzywając nas do ciągłego rewidowania naszej postawy zakonnej, której istotą winna być duchowa walka o drugiego człowieka. Na koniec czuwania ks. Kazimierz Radzik wraz z Matką Generalną zawierzili nasze Zgromadzenia pod opiekę Pani Jasnogórskiej. Za: www.michalici.pl

O. JAN ANDRZEJ KŁOCZOWSKI Mistrzem Świętej Teologii

Tytuł Mistrza Świętej Teologii przyznał o. Kłoczowskiemu już we wrześniu generał Zakonu, o. Bruno Cadore. Uroczystość nadania odbyła się natomiast 14 listopada w krakowskim klasztorze dominikanów.

Z profesora na magistra

„Śmieję się, że byłem profesorem, a wróciłem do magistra” – tak o. Kłoczowski komentował żartobliwie wyróżnienie („mistrz” po łacinie to „magister”). „Poważnie rzecz biorąc, jest to zobowiązanie, bo to jest tytuł mieszczący się poza gradacją ogólnie przyjętych tytułów uniwersyteckich. To jest zobowiązujące nie tyle co do wiedzy, ale co do mądrości – w tym tytule jest połączenie kompetencji z wymaganiem mądrości” – dodał.

W pierwszej laudacji prof. Władysław Stróżewski zwrócił uwagę, że o. Kłoczowski „należy do „nielicznego grona polskich uczonych, którzy zdobyli niekwestionowany autorytet w dziedzinie szeroko rozumianej filozofii i teologii”. Laudator wskazał na rozległe zainteresowania dominikanina: filozofię człowieka, aksjologię, etykę a przede wszystkim filozofię religii i filozofię duchowości.

„Prace ojca Kłoczowskiego odznaczają się rzetelnym podejściem do tematów, wnikliwością analiz a wreszcie jasnym całościowym ujęciem badanych zagadnień. Są analityczne i syntetyczne równocześnie. Sprzyja temu jasny i piękny język dający pod tym względem autentyczną satysfakcję czytelnikowi” – mówił prof. Stróżewski.

Podkreślił, że zakonnik jest także przewodnikiem duchowym i wybitnym kaznodzieją – na odprawiane przez niego w niedzielne południe msze święte w dominikańskiej bazylice przychodzą tłumy wiernych. „Odważę się powiedzieć, że ojciec Kłoczowski ma zapewnione miejsce w duchowym krajobrazie Polski. Jego wpływ na kształtowanie kultury religijnej Polaków jest niewątpliwy i z pewnością nadal będzie przynosić cenne owoce” – zakończył prof. Stróżewski.

Chwała Bogu, że jest

„Kłoczowski jest myślicielem żywym. Rozwija się, ciągle wybiega, jest otwarty na to, co się dzieje” – mówił z kolei drugi laudator, prof. Karol Tarnowski. Przekonywał, że dominikanin „pisze książkami” i „ma zdolność budowania pewnych całości systematycznych, porządkujących, bardzo jasno przedstawiających sprawy, więc można powiedzieć, że jest równocześnie popularyzatorem”.

„Kłoczowski jest dla nas naprawdę bezcennym człowiekiem. Dla nas przyjaciół, kolegów, dla Kościoła, dla inteligencji katolickiej. Gdyby »Kłocza« zabrakło, wolę nie myśleć co by było. Chwała Bogu, że jest!” – stwierdził prof. Tarnowski.

W czasie uroczystości głos zabrał też współbrat Jana Andrzeja Kłoczowskiego w Zakonie – o. Damian Mrugalski, zwracając uwagę na uczciwe, rzetelne i nieideologiczne a zarazem naukowe podejście do zagadnień związanych z fenomenem religii, którymi zajmuje się o. Kłoczowski. „Będąc dominikaninem i uczniem św. Tomasza z Akwinu chciał dociekać, rozważać, zgłębiać intelektualnie i dawać odpowiedzi na pytania, które nurtują człowieka wszystkich czasów” – powiedział o. Mrugalski.

W „Beczce” i „W drodze”

Urodzony w 1937 roku o. Jan Andrzej Kłoczowski wstąpił do dominikanów po świeckich studiach z historii sztuki. Jako zakonnik, zainteresował się filozofią, a w 1990 roku otrzymał tytuł profesorski. Obok pracy naukowej, prowadził także aktywną pracę duszpasterską. W latach 1970-1986 był duszpasterzem krakowskiego duszpasterstwa akademickiego „Beczka”, a w 1973 – jednym z założycieli dominikańskiego miesięcznika „W drodze” i przez dwadzieścia lat należał do zespołu redakcyjnego. Warto dodać, że w latach 70. i 80. o. Kłoczowski wspierał działalność opozycji demokratycznej. Zaś na początku stanu wojennego był krótko internowany. W 2007 roku został odznaczony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski „za wybitne zasługi w działalności na rzecz przemian demokratycznych w Polsce, za osiągnięcia w podejmowanej z pożytkiem dla kraju pracy zawodowej i społecznej”.

Przed o. Kłoczowskim spośród żyjących polskich dominikanów tytuł Mistrza Świętej Teologii otrzymali wcześniej: dr Kazimierz Marciniak, dr Władysław Kaczyński i prof. Jacek Salij.

Za: www.dominikanie.pl

PALLOTYŃSKI KURS DLA RAD PARAFIALNYCH

W Kielcach na Karczówce zakończył się kurs parafialnych rad duszpasterskich. Przez dwa dni, 14 i 15 listopada 2014 r., przedstawiciele rad parafialnych z kilku regionów Polski zdobywali wiedzę oraz umiejętności przekształcania parafii we wspólnotę.

W kursie uczestniczyli zarówno świeccy jak i proboszczowie z parafialnych rad duszpasterskich z archidiecezji: łódzkiej i krakowskiej oraz diecezji warszawsko-praskiej. Poprowadzili go pracownicy Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego SAC oraz pastoralisci z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Uczestnicy kursu uczyli się przeprowadzania diagnozy religijnej oraz duszpasterskiej parafii, dostrzegania pozytywnych oraz negatywnych aspektów parafii oraz tworzenia programu duszpasterskiego. Podstawą do tego była wiedza dotycząca istoty

Kościoła, parafii, apostołstwa świeckich oraz zasad funkcjonowania parafialnych rad duszpasterskich.

Treści oraz metody kursu zostały przygotowane w oparciu o badania Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego SAC oraz sugestie uczestników pierwszego ogólnopolskiego Kongresu Parafialnych Rad Duszpasterskich. W trakcie kursu członkowie parafialnych rad duszpasterskich słuchali wykładów, wykonywali ćwiczenia w grupach oraz wspólnie szukali rozwiązań problemów duszpasterskich parafii. Tworzyli również wspólnotę modlitwy. Dla jednego z uczestników kursu, pana Piotra Tyca z diecezji warszawsko-praskiej, „kurs był rewolucyjnym odkryciem możliwości zastosowania współczesnych metod pracy do rzeczywistości parafii”.

Kurs odbył się w klasztorze pallotyńów na Karczówce w Kielcach. Kolejne terminy kursów zostały zaplanowane na rok 2015. Ks. Edmund Robek SAC
Za: [InfoSac](#)

KLARETYNI ODNAWIAJĄ DUCHA

W dniach od 10 do 13 listopada 2014 r. w Domu Rekolekcyjnym Misjonarzy Klaretynów w Krzydlinie Małej (Fundacja Centrum Spotkań i Dialogu Misjonarzy Klaretyni) odbywały się Warsztaty poświęcone duchowości klaretyńskiej. Spotkanie prowadzi O. Gonzalo Fernandez CMF – Generalny Prefekt ds. Duchowości Misjonarzy Klaretynów z Rzymu.

W Spotkaniu uczestniczyli postulanci, nowicjusze, klerycy, bracia i ojcowie mi-

sjonarze klaretyni. Tematem przewodnim tych dni było: „Jak żył św. Antoni Maria Klaret?”. Warsztaty mają na celu pogłębienie tematyki duchowości klaretyńskiej w kontekście dzisiejszej rzeczywistości społecznej i religijnej. Stanowią one także jeden z etapów służących przygotowaniu się i głębszemu przeżywaniu Roku Życia Konsekrowanego, jaki wkrótce rozpoczynamy w Kościele powszechnym.

Za: www.klaretyni.pl

FINAŁOWA GALA PROJEKTU M 3

Projekt M3 to 3 razy M – Młodzi, Misje i Madagaskar. Powstał zaledwie rok temu z inicjatywy krakowskich studentek, w celu zrealizowania gorącej potrzeby serca, aby pomóc potrzebującym. Jako cel swoich działań, obrały one Madagaskar. Wielu pyta, z jakiego powodu. Odpowiedź nie jest trudna: na Czerwonej Wyspie nie tylko panuje bieda, ale ludzie nie mają dostępu do edukacji, opieki medycznej czy podstawowych środków higienicznych. Co najgorsze, najbardziej cierpią na tym dzieci.

W grudniu 2013 roku, rozpoczęła się realizacja wielu akcji, m.in. zbiórka odzieży, materiałów papierniczych i edukacyjnych, a także zabawek oraz puzzli, które w całości zostały bezpośrednio przekazane, lub wykorzystane do prowadzenia zajęć z dziećmi Madagaskaru. Wolontariusze podróżowali także po szkołach i parafiach na terenie całej Polski, aby przybliżyć starszym i tym najmłodszym niejednokrotnie abstrakcyjną dla Europejczyków sytuację życiową Malgaszów. Chcieli jednocześnie pokazać, jak piękną i barwną kulturę ten naród stworzył. Jak odmienna jest ich muzyka i sztuka, a przez to tak fascynująca.

Równocześnie trwały przygotowania do finałowego etapu Projektu M3, który zakładał wyjazd pięciu wolontariuszy na okres trzech miesięcy na Madagaskar. Młodzi misjonarze przeszli szereg szkoleń i formację duchową, które pozwoliły im przygotować się do życia w nieco odmiennych od naszych warunkach. Na

koniec poddali się szczepieniom, które zabezpieczyły ich przed chorobami. Wreszcie, 28 czerwca, wyruszyli z lotniska im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Na miejscu pozostawali pod opieką księży ze Zgromadzenia Misjonarzy św. Wincentego a' Paulo.

W dniu 15 listopada w auli Instytutu Teologicznego Księży Misjonarzy odbyła się Gala Finałowa I edycji Projektu M3. Projekt M3 to 3 razy M – Młodzi, Misje i Madagaskar. Podczas tego niecodziennego spotkania, wolontariusze opowiadali o swojej pracy na misjach, a goście obejrzeni wystawę fotograficzną przygotowaną przez uczestników projektu. Gościem na Gali był Tomasz Owsiany, młody podróżnik po Madagaskarze, który niedawno wydał swoją pierwszą książkę pod tytułem: „Madagaskar. Tomek na Czerwonej Wyspie”.
Za: www.deon.pl, www.misjonarze.pl

Refleksja tygodnia

DOMINIKANIN ZE STRZELBĄ – CZYLI JAK SIĘ ŻYŁO 100 LAT TEMU W ZAKONIE

Często widziało się zakonnika w kusym habicie, ze strzelbą w rękę, chodzącego do lasu na zajęcia. Ojciec Cyryl Markiewicz OP „Moje wspomnienia z życia zakonnego. R. 1893- 1947”.

Ojcowie, jako przeorzy, czy prokuratorzy, jeździli nieraz czwórkami od folwarku do folwarku, brali udział w polowaniach, na które zapraszali wyższych urzędników państwowych. Stąd często widziało się zakonnika w kusym habicie, ze strzelbą w rękę, chodzącego do lasu na zajęcia. W takim stanie trudno było mówić o prawdziwej reformie prowincji, tym więcej, że miał ją przeprowadzać Niemiec.

Muchy w kałamarzu

Nie brakło jednakże i wśród starszego pokolenia prawdziwych synów św. Dominika. Może nie było ścisłej obserwacji, wielu z nich było prywatystami, co konstytucje dawniejsze tolerowały, ale byli księża pełni zapału dla sprawy Bożej.

Przy niektórych klasztorach były szkoły klasztorne, gdzie Dominikanie uczyli nie tylko religii, ale i innych przedmiotów. W klasztorze żółkiewskim, jak mi opowiadał jeden z świeckich uczni tejże szkoły, był profesorem O. Bronisław Biernat. Był srogim i skórę łałał, gdy ktoś nie nauczył się lekcji.

Sprytni chłopcy postanowili się zemścić na nim. Do kałamarza, który stał na jego katedrze, nawrzucaли wiele much, które wyłazły, siadały na rękawie i kapturze habitu. On się z nich otrząsał, a tym samym powstawały jeszcze większe plamy.

Uzdrowiał sugestią

Znany był ze swej gorliwości O. Andrzej Górnisiewicz, zapalony kaznodzieja, który po rzezi galicyjskiej w tarnowskim i bocheńskim powiecie, jaką chłopstwo urządziło, objeżdżał parafie i płomiennymi kazaniami przemawiał do rozwydrzonego i rozpitego ludu, zakładał bractwa trzeźwości, spowiadał całymi dniami i nocami.

Przy końcu swego życia osiadł w Borku Starym, tam to do niego spieszyli ludzie całymi procesjami, jako do cudotwórcy i lekarza niezwykłego i uzdrawiał wielu sugestią, a przy tym niezwykłą pobożnością. Nie dawał ludziom spać, gdy przychodzili na odpust, ale przez całą noc głosił kazania i spowiadał.

Po kuracji – 120 kilogramów

Przed zimą powiększył nasze grono O. Marian Kruczek. Warto o nim parę słów podać potomności, gdyż to była osobistość, jaką się rzadko spotyka. Pochodził ze Śląska. Już swoim ogromem budził wszędzie podziw. Był bardzo wysoki, barczysty, niezbyt otyły, ale proporcjonalnie zbudowany, głowa ogromna i ręce. Koszula jego mogła być wystarczającym habitem dla Ojca Konstantego, jego kamaszki to buty z cholewami dla którego z nas. Po kuracji marienbadzkiej miał ważyć 120 kg.

Kiedy zbliżała się zima, a nie miałam odpowiedniego okrycia, a i on potrzebował futra, O. Przeor wysłał nas obydwóch po zakup skórek do Lwowa. Dla mnie łatwo było znaleźć, ale dla

niego, o ile pamiętam, trzeba było 12 skórek kangurowych, ku wielkiemu zdziwieniu kupców, wyszukać.

Był bardzo łagodny i miły w obejściu, gdzie szedł, zasypiał natchmianem. Gdy siadł w konfesjonale o g. 9tej, to go dopiero tam znajdowano śpiącego, gdy zadzwoniono na obiad.

Raz pamiętam, gdyśmy jeszcze byli we Lwowie, na obiad, na którym obecny był Wikariusz Generalny Thir, przyszedł za późno. Pyta się go O. Wikary: Pater Mariane, ubi fuisti? a on, śmiejąc się odpowiada że był w łaźni i zasnął w wannie, gdy brewiarz odmawiał. On się dopiero obudził, gdy brewiarz począł po wodzie pływać.

Trzeba było silnego krzesła czy kanapy, aby pod nim się nie złażała. Dla niego musiały być specjalne ornaty i stuły szyte, bardzo długie, oglądałem je w Czortkowie. W Żółkwi, w kaplicy później już zbudowanej, św. Krzyża, stał bardzo szeroki konfesjonał dla niego specjalnie zrobiony: nazywano go lożą mariańską.

Z franciszkanami o beczkę piwa

Na odpust św. Wincentego było używanie. W przeddzień tej uroczystości klerycy mieli pozwolenie obchodzić wszystkich przedniejszych obywateli, zwłaszcza kupców i zapraszać ich na jutrzejsze święto na obiad. Przy tej sposobności znajdowały się w ich koszu kiełbasy, rozmaite pieczywa no i niezawodne flaszki wina.

W sam dzień św. Wincentego, jako w odpust, brama nowicjacka była otwarta i wchodzić mogli do kaplicy wszyscy mężczyźni. W ten dzień klerycy obejmowali urząd gospodarzy i w ten sposób i goście byli uraczeni i im się dobrze działo.

Ale to tylko ten jeden dzień, a poza tym bieda. Nie tracili jednak humoru, urządzali wycieczki w okoliczne lasy i tam się wesoło bawiono. Raz taką wycieczkę na Panieńskie Skały urządzili wspólnie z franciszkanami. Dla większej sensacji ułożono wyścigi na szczyt góry oznaczonej, która partia przegra ma zafundować beczkę piwa z sąsiedniego szynku.

Fragmenty wspomnień Cyryla Markiewicza OP wybrał i opracował o. Marek Rojszyk Pisownia oryginalna. Za: www.dominikanie.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ O NAŚLADOWANIU ŚW. BRATA ALBERTA

Do uczenia się od św. Brata Alberta – Adama Chmielowskiego wdrażania w życie miłości miłosiernej wobec najbardziej potrzebujących zachęcił Ojciec Święty Polaków podczas dzisiejszej audiencji ogólnej. Franciszek przypomniał, że dziś mija 25-lecie kanonizacji tego heroicznego świadka chrześcijańskiej miłości bliźniego. *Oto słowa papieża skierowane do Polaków:*

Pozdrawiam pielgrzymów polskich. Dzisiaj przypada 25-lecie kanonizacji Brata Alberta – Adama Chmielowskiego. Święty Jan Paweł II nazwał go „Patronem trudnego przełomu w naszej Ojczyźnie i w Europie”. Uczmy się od niego wdrażania w życie miłości miłosiernej wobec najbardziej potrzebujących, niesienia pomocy tym, którzy noszą w sobie Obraz Chrystusa – „Ecce Homo”. Niech dewiza życiowa Brata Alberta „Być dobrym jak chleb” owocuje w naszym codziennym życiu, w naszej trosce o braci. Z serca wam błogosławie.

Za: [Radio watykańskie](#)

KARD. JOÃO BRAZ DE AVIZ ZAINAUGURUJE ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Kard. João Braz de Aviz zainauguruje 30 listopada br. Rok Życia Konsekrowanego. Z tej okazji prefekt Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego w imieniu papieża odprawi Mszę św. w watykańskiej Bazylice św. Piotra. W tym czasie Franciszek będzie przebywał z wizytą apostolską w Turcji. W Stambule z okazji prawosławnych uroczystości św. Andrzeja będzie gościem patriarchy ekumenicznego Konstantynopola Bartłomieja I.

Franciszek ogłosił rok 2015 Rokiem Życia Konsekrowanego w związku z 50. rocznicą ogłoszenia dekretu Soboru Watykańskiego II „Perfecta caritatis” o przystosowanej do współczesności odnowie życia zakonnego (28 października 1965 r.).

W przeddzień rozpoczęcia Roku, który potrwa do 2 lutego 2016 przewidziane są modlitwy w rzymskiej bazylice Santa Maria Maggiore. W trakcie jego trwania przewidziano liczne inicjatywy i imprezy w Rzymie i na różnych szczeblach Kościoła powszechnego. Planowane są spotkania międzynarodowe, w tym: spotkanie

dla młodych zakonników i zakonnice: nowicjuszy i nowicjuszek, profesów czasowych oraz wieczystych, którzy złożyli swe śluby nie więcej niż przed dziesięć laty; spotkanie osób odpowiedzialnych za formację; międzynarodowy kongres teologii życia konsekrowanego; międzynarodowa wystawa „Życie konsekrowane – Ewangelia w ludzkich dziejach”. Przewiduje się, że spotkania te trwać będą około tygodnia, a ich uczestnicy spotkają się na audyencjach z Ojcem Świętym.

W najbliższym czasie 8 grudnia br. będzie miał miejsce łańcuch modlitwy, który połączy klasztory na całym świecie, a 26 września 2015 r. zostanie odprawiona Msza św. za męczenników i świętych zakonnych.

Rok Życia Konsekrowanego ma też swoje logo. Przedstawia ono gołębia utworzonego z napisanego w języku arabskim słowa „pokój”. Ma to oznaczać, że powołanie do życia konsekrowanego jest przykładem powszechnego pojednania w Chrystusie. Gołąb unosi się nad symbolizującą harmonię elementów ludzkich i ponadnaturalnych mozaiką w formie wody. Tuż obok umieszczono trzy gwiazdy jako odniesienie do miłości trynitarniej. Z kolei nad skrzydłami gołębia unosi się wielościenne symbol globu oddający często podkreślaną przez papieża Franciszka mnogość kultur współczesnego świata. W logo umieszczono także dwa łacińskie napisy: „Życie konsekrowane w Kościele dzisiaj” (Vita consecrata in Ecclesia hodie) oraz „Ewangelia, Proroctwo, Nadzieja” (Evangelium, Prophetia, Spes).

Rok Życia Konsekrowanego będzie się odbywał w kontekście poważnego kryzysu, który dotknął życie konsekrowane w ostatnich dziesięcioleciach. [KAI](#)

FRANCISZKANIE WYJAŚNIAJĄ NA JAKIM ETAPIE JEST PROCES BEATYFIKACYJNY MĘCZNIKÓW PERUWIAŃSKICH

W lutym 2015 roku Watykan przeanalizuje argument domniemanego męczeństwa dwóch franciszkanów z Polski i jednego kapłana diecezjalnego z Włoch dokonanego za sprawą terrorystów z organizacji „Świetlisty Szlak” w Peru, którzy w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku przyprawili o śmierć tysiące osób.

Chodzi o Sługi Boże fr. Michała Tomaszka i fr. Zbigniewa Strzałkowskiego z Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (OFM-Conv) oraz ks. Alessandro Dordi kapłana diecezjalnego fidei domum z Bergamo (Włochy); zostali zamordowani w Peru w 1991 r.: pierwsi dwaj w Pariacoto, trzeci – w Santa.

Proces beatyfikacyjny trzech Sług Bożych doprowadzono do etapu, na którym tzw. Positio – księga zawierająca wszystkie dokumenty odnoszące się do tego męczeństwa, stanowiące podstawę do wydania oświadczenia, iż kandydaci na ołtarze

mogą zostać uznani za męczenników – przekazano pod ocenę kardynałów i biskupów.

Postulatorem wszystkich trzech misjonarzy jest fr. Angelo Paleri OFMConv, który 11 listopada br. w Rzymie, w wywiadzie dla agencji ACI, przekazał informację że posiedzenie komisji zwy-

czajnej kardynałów w tej sprawie „wyznaczone jest na 3 lutego 2015 r.”.

„Możliwe jest, że przed końcem lutego przyszłego roku sprawozdanie z posiedzenia zostanie przekazane Papieżowi Franciszkowi; wszyscy na to liczymy i o to się modlimy, musimy jednak zaczekać na posiedzenie komisji i jej werdykt” – dodał.

Zakonnik sprecyzował ponadto, że do spotkania pozostały jeszcze trzy miesiące, i że jeśli kardynałowie i biskupi wydadzą werdykt pozytywny, to kolejny krok należy do Papieża Franciszka, który zdecyduje o publikacji lub nie dekretu o męczeństwie Sług Bożych. Gdyby to nie nastąpiło „proces zakończy się na tym etapie”.

Franciszkanin zakwestionował informacje niektórych agencji prasowych w Peru, który ogłosiły, że „będziemy mieli pierwszych błogosławionych męczenników wśród świętych peruwiańskich”. W odniesieniu do nich, fr. Paleri potwierdził, że jest to pragnienie nas wszystkich, ale obecny stan procesu nie pozwala na tego

rodzaju jednoznaczne stwierdzenia. Postulator generalny dodał, że także on „ma nadzieję, że kardynałowie wydadzą pozytywny werdykt i że w przyszłym roku będziemy mogli przezywać beatyfikację, ale do dnia 3 lutego 2015 r. nic potwierdzić w tej sprawie nie możemy potwierdzić. Decydujące będzie w tej kwestii spotkanie prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych z Papieżem Franciszkiem, który w sprawie dekretu o męczeństwie podejmie ostateczną decyzję”.

Wspominana wyżej kongregacja już 5 czerwca 1995 r. pozwoliła na rozpoczęcie procesu diecezjalnego trzech Sług Bożych, a więc rok wcześniej, niż pozwalały na to zwyczajne normy Kościoła mówiące o pięcioletnim okresie oczekiwania po śmierci kandydatów.

Wszyscy trzej zostali zamordowani po odprawieniu Eucharystii, strzałami z broni palnej; jednego z nich wciągnięto w pułapkę, przy ciałach dwóch pozostałych zabójcy pozostawili kartkę z napisem: „Tak giną sługusy imperializmu”. Za: www.ofmconv.net

MIJA 25 LAT OD MASAKRY JEZUITÓW W SALWADORZE

25 lat temu w nocy 16 listopada 1989 roku, na Uniwersytecie Środkowoamerykańskim w Salwadorze zamordowano sześciu jezuitów i ich dwie współpracowniczki. Trwała wojna domowa. W Europie właśnie obalono Mur Berliński, symbol zimnej wojny.

Żołnierze ze specjalnego oddziału antypartyzanckiego wtargnęli na teren UCA (Uniwersytetu Środkowoamerykańskiego) i uzbrojeni w sowieckie karabiny, tak aby

odpowiedzialność spadła na partyzantów, weszli do domu jezuitów i zastrzelili rektora, Hiszpana Ignacio Ellacuria, razem ze współbraćmi Ignacio Martin Baro, Segundo Montes, Amando Lopez, Juan Ramon Moreno i Salwadorczykiem Joaquin Lopez, a także kucharką Elba Julia Ramos i jej piętnastoletnią córką Celina Mariceth Ramos. To była próba odcięcia „myślących głów” w Salwadorze.

Ojca Ellacuria bano się jako możliwego mediatora. Sześciu kapłanów było zaangażowanych w formację oraz obronę najuboższych i najsłabszych, domagało się przestrzegania praw człowieka oraz troszczyli się o uciekinierów.

Zabójcy dostali rozkaz od najwyższego dowództwa zabicia ojca rektora, ale tak by nie było świadków. Stąd zginęli wszyscy obecni wtedy w domu zakonnym. Można powiedzieć, że była to jedna z ostatnich zbrodni zimnej wojny. Jej autorzy nie chcieli pojednania i zakończenia konfliktu. Dlatego zabili jezuitów starających się o dialog społeczny. Jednak nie udało im się. Ta zbrodnia poruszyła sumieniem wielu ludzi, także w USA. Zaczęto naciskać na rząd amerykański, by przestał wspierać reżim w Salwadorze i tak doprowadzono do końca wojny domowej. Za: www.deon.pl

PALESTYŃSKI FRANCISZKANIN ZAANGAŻOWANY W NEGOCJACJE POKOJOWE W ZIEMI ŚWIĘTEJ

Wzrost przemocy na terytoriach palestyńskich oraz pogorszenie sytuacji w Jerozolimie, a szczególnie na Starym Mieście budzą, coraz większe obawy społeczności międzynarodowej, tak samo jak wzrastanie w siłę w Ziemi Świątej grup ekstremistycznych. Kościół katolicki wzywa do dialogu i sam aktywnie się w niego włącza. W negocjacje pokojowe zaangażowany jest m.in. ojciec Ibrahim Faltas z Kustodii Ziemi Świątej.

„Musimy wszyscy razem pracować, by przezwyciężyć tę trudną sytuację, jaka panuje w obecnej chwili. Musimy wspólnie starać się zmniejszyć istniejące napięcie. Myślę tu o chrześcijanach, muzułmanach i żydach. Wielu mówi o wojnie religijnej. Nie chcemy do tego dopuścić – mówi o. Faltas. – Dlatego też trzeba konkretnych działań. Jerozolima musi być wzorem – wzorem współistnienia i pokoju między religiami. Także politycy są zaniepokojeni rozwojem sytuacji i starają się wypracować porozumie-

nie, by oddalić widmo konfliktu religijnego. Wszyscy pragną pokoju i pokojowego współistnienia religii w tym pięknym mieście”.

Policja izraelska poinformowała, że muzułmanie niezależnie od wieku mają dziś swobodny dostęp na piątkowe modły na Wzgórzu Świątynnym we wschodniej Jerozolimie. Do tej pory z uwagi na liczne starcia prawo wstępu na Wzgórze miały jedynie osoby powyżej 50. roku życia. Zniesienie ograniczeń wiekowych było wynikiem wczorajszego spotkania w stolicy Jordanii, Ammanie, szefa amerykańskiej dyplomacji Johna Kerry'ego i premiera Izraela Benjamina Netanjahu, podczas którego podjęto „ściśle zobowiązania”, aby złagodzić napięcia wokół miejsc świętych w Jerozolimie. 12 listopada na Wzgórzu Świątynnym doszło do nowych starć między zamaskowanymi Palestyńczykami a izraelską policją; siły porządkowe rozpedziły tłum i opanowały sytuację. W ubiegłym tygodniu Izrael zamknął Wzgórze Świątynne na jeden dzień w związku z niepokojami, które wybuchły po postrzeleniu przez Palestyńczyka izraelskiego działacza ultrapravicowego. Za: RadioWatykanskie

SALEZJANIE NAGRODZILI JEZUITĘ

„Pamiętaj o ubogich!”. Te słowa brazylijskiego kardynała Claudio Hummesa, wypowiedziane na ubiegłorocznym konklawe do nowo wybranego Papieża Fran-

ciszka, przypomniał na Papieskim Uniwersytecie Salezjańskim ks. Federico Lombardi SJ. Wygłosił on tam wczoraj wieczorem wykład z okazji nadania mu przez tę uczelnię doktoratu *honoris causa*. Watykański rzecznik prasowy, będący zarazem dyrektorem Radia Watykańskiego, zwrócił

uwagę, że tą „pamięcią o ubogich” kieruje się również nasza rozgłośnia. Stara się docierać także do słuchaczy najuboższych pod względem technicznym. Dlatego tak „uporczywie” broni zachowania fal krótkich, by być słyszana w najbardziej odizol-

lowanych regionach świata, zwłaszcza na terenie Afryki, Bliskiego Wschodu, Azji.

Ks. Lombardi nawiązał do faktu, że aż 15, czyli prawie połowa jej sekcji językowych to takie, które zaczęły emitować do krajów za „żelazną kurtyną” w czasach komunistycznego ucisku. Tę służbę Radia Watykańskiego pełnią dla ucieszonych narodów jego szef nazwał „chwalebą kartą historii”. Przypomniał, że po obaleniu murów do tych sekcji napłynęła z dawnej „żelaznej kurtyny” cała „rzeka” dziękczynnych listów. Sam tylko program ukraiński otrzymał ich w ciągu jednego roku 40 tys., czyli ponad sto dziennie.

Na początku lat 90. – zauważył ks. Lombardi – zaczęto jednak mówić: Skoro komunizm upadł, po co jeszcze nadawać dla Wschodniej Europy? Państwa zachodnie zamykały swoje programy radiowe dla tych krajów, bo nie trzeba już było wydawać pieniędzy na walkę z komunizmem, więc i Watykan mógłby zaoszczędzić.

„Kiedy słyszałem takie gadanie, byłem wściekły – powiedział dyrektor naszej rozgłośni. – Owszem, wspieraliśmy Kościoły podczas komunistycznego prześladowania, a ono się teraz skończyło. Ale czy mówiliśmy do tych Kościołów tylko po to, żeby zwalczać komunizm? Teraz chodziło o ich przejście do życia w wolności i nieznaną dotąd demokracji, kiedy miejsce wojującego ateizmu komunistycznego zajęły podstępne pokusy materializmu społeczeństw goniących za dobrobytem. Teraz, gdy Papież Wojtyła pytał narody Wschodniej Europy, co robią z tą tak upragnioną wolnością, nasza misja bynajmniej się nie zakończyła” – podkreślił dyrektor Radia Watykańskiego.

W MEKSYKU ZNALEZIONO CIAŁO zamordowanego Kombonianina

Ciało ks. Johna Ssenyondo, misjonarza kombonianina, odnaleziono w ukrytym masowym grobie w pobliżu miasta Chilapa w meksykańskim stanie Guerrero. Zaginął on 30 kwietnia wkrótce po zakończeniu celebracji liturgii małżeństwa w indiańskiej wspólnoty św. Krzyża.

Zwłoki duchownego znalezione 29 października wraz z 12 innymi ciałami. Jednak dopiero po dwóch tygodniach zidentyfikowano księdza, o czym poinformowały władze diecezjalne. Ustalenie jego tożsa-

mości było możliwe po testach genetycznych.

Zmarły kapłan pochodził z Masaki w Ugandzie. W Meksyku pracował od 2010 r. Miał 56 lat. Policja nie ustaliła jak dotąd wyraźnych motywów tego zabójstwa. Według nieoficjalnych informacji przyczyną mogła być odmowa ochrzczenia dziecka pewnej pary powiązanej z przestępczością zorganizowaną, która nie miała ślubu kościelnego.

Na zbiorową mogiłę natrafiono niedaleko miejsca zaginięcia kilka tygodni temu 43 studentów. W trakcie prowadzonych na szeroka skalę poszukiwań, odnaleziono także kilka innych zbiorowych mogił. W żadnej jednak nie było ciał zaginionych studentów. W związku z tymi wydarzeniami policja aresztowała już ponad 70 osób. Za: [Radio watykańskie](#)

BERNARDYNI OTWORZYLI NOWY DOM W ARGENTYNIE

Misjonarze franciszkańscy z krakowskiej Prowincji OO. Bernardynów pracują w Argentynie już prawie 60 lat. Pierwsi ojcowie przybyli wraz z polskimi emigrantami do Buenos Aires, aby towarzyszyć rodakom na obczyźnie. Wybudowali Polski Ośrodek Polonijny na obrzeżach Buenos Aires w Martin Coronado i do dziś prowadzą pracę duszpasterską wśród Polaków i ich rodzin, angażując się także w posługę dla Kościoła argentyńskiego.

Od 2007 r. Bracia Mniejsi pracują w Puerto Libertad, w prowincji Misiones, na północy Argentyny. Ówczesny prowincjał, o. Czesław Gniecki przychylił się do prośby miejscowego biskupa mons. Marcelo Raula Martorella i wysłał do Libertad dwóch braci: o. Seweryna Matyasika i o. Sylwana Jędrykę. W dniu 23 czerwca 2007 r. biskup diecezji Puerto Iguazu przekazał parafię Najświętszego Serca Pana Jezusa w Puerto Libertad OO. Bernardynom.

Od początku objęcia parafii bracia rozpoczęli również pracę duszpasterską w Puerto Libertad. Swą otwartością i braterskim nastawieniem szybko zyskali życzliwość i zaufanie parafian. Powoli zaczęli przychodzić ludzie z wiosek, którzy przedtem nie mieli możliwości korzystania z posługi kapłana. I tak oprócz parafii w Puerto Libertad do dziś bracia posługują w pięciu wioskach na obrzeżach dżungli. Poza tym odwiedzają Indian Guarani w dwóch wioskach. Od początku posługują również Polakom zamieszkującym te okolice.

Po wizytacji generalnej, którą przeprowadził w 2010 r. o. Samuel Cegłowski, zrodziła się myśl utworzenia nowej wspólnoty niezależnej od Martin Coronado (odległej o ok. 1300 km). Powstała wtedy potrzeba powiększenia całego składu o jednego współbrata. Dołączył do niej o. Florencjusz Grabarczyk, który z wielkim zapałem włączył się w pracę i od razu zdobył sobie życzliwość wiernych.

W kwietniu 2013 r. przybył do Puerto Libertad ojciec prowincjał Jarosław Kania, któremu towarzyszył o. Bolesław Opaliński. Ten ostatni wygłosił dla braci z obydwu wspólnot doroczne rekolekcje zakonne. Ojciec prowincjał odwiedził biskupa w Puerto Iguazu. Owocem tej wizyty jest umowa, która określa warunki pracy Bernardynów w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Puer-

to Libertad. Umowa zawiera zgodę ordynariusza na utworzenie nowego domu zakonnego na terenie diecezji Puerto Iguazu. Został on uroczystie poświęcony przez bp. Marcelo Raula Martorella 25 października 2014 r. w obecności ojca prowincjała Jaro-

slawa Kani. Bp Martorell modlił się 8 lat o obecność franciszkanów w diecezji i jego modlitwy zostały wysłuchane.

Za: www.bernardyni.pl

DOMINIKANIN PODSEKRETARZEM Kongregacji ds. Kościołów Wschodnich

Podsekretarzem Kongregacji dla Kościołów Wschodnich Papież mianował włoskiego dominikanina, 47-letniego o. Lo-

renzo Lorusso. Po doktoracie ze wschodniego prawa kanonicznego, uzyskanym w 1999 r. na rzymskim Orientale, wykłada on tę dyscyplinę tam oraz w innych uczelniach papieskich i włoskich. W 2012 r. został rektorem bazyliki św. Mikołaja w Bari na południu Włoch. W Kurii Rzymskiej

jest od sześciu lat konsultorem Papieskiej Rady ds. Tekstów Prawnych, a w tym roku został nim także w Kongregacji dla Kościołów Wschodnich, w której obecnie obejmuje stanowisko podsekretarza.

Za: Radio.watykańskie

Kolejny krok do beatyfikacji wielkiego misjonarza Brazylii

7 listopada br. Ojciec Święty Franciszek ogłosił, że Słudze Bożemu o. Pelagio Sauter (1878-1961) przysługuje odtąd tytuł Czcigodnego, upoważniając Prefekta Kongregacji ds. Kanonizacyjnych do ogłoszenia dekretu o heroicznosci jego cnót.

Biografia Czcigodnego Sługi Bożego

O. Pelagio Sauter urodził się 9 września 1878 r. w Hausen am Thann w Wirtembergii w Niemczech jako syn Macieja i Marty, którzy mieli w sumie 15 dzieci. W wieku 16 lat wstąpił do seminarium redemptorystów w Bachham. W 1902 r. złożył śluby zakonne w Gars am Inn i został wyswięcony na kapłana w Deggendorf 16 czerwca 1907 r. Został posłany do Brazylii jako misjonarz i przybył do Rio de Janeiro 4 sierpnia 1907 r. nigdy już nie wracając do swojej ojczyzny.

Żyjąc 52 lat w Brazylii, 10 pierwszych lat spędził w São Paulo, pracując w różnych parafiach, a pozostałe lata w stanie Goiás. Jego ulubioną pracą były misje wędrownie w najbardziej opuszczonych regionach. Ewangelizował setki małych miasteczek, przybywał prawie zawsze na grzbiecie końskim, a prości ludzie rozpoznali w nim Bożego człowieka. Miejscem, które najbardziej korzystało z jego posługi było Trindade w stanie Goiás, gdzie wierzący pielgrzymując do słynnego sanktuarium poświęconego Najświętszej Trójcy mieli możliwość słuchać go i otrzymywać od niego błogosławieństwo.

O. Pelagio jest uważany przede wszystkim za kapłana ubogich i pocieszyciela chorych. W ciągu ostatnich 5 lat swojego życia poświęcił się wyłącznie posłudze duszpasterskiej wśród nich. Jego ostatnia choroba, która doprowadziła w końcu do jego śmierci, została tym właśnie spowodowana – zaskoczony przez deszcz w drodze powrotnej do wspólnoty, został zmuszony by

położyć się do łóżka z wielkim przeziębieniem. Został następnie przewieziony do szpitala Santa Casa de Misericordia w Goiás, gdzie zdiagnozowano rozedmę płuc. Zmarł 23 listopada 1961 r. o godz. 13, w wieku 82 lat. Całe miasto Goiânia zostało dotknięte wiadomością o jego śmierci, a stanowy rząd ogłosił trzydniową żałobę. Około 30 tys. Ludzi uczestniczyło w pogrzebie.

Uważany za bohatera narodowego został uhonorowany wieloma pomnikami, ulicami i placami miejskimi. Istnieje także wiele organizacji, które noszą jego imię. O. Pelagio Sauter jest do dziś uważany za „apostoła Goiás i misjonarza narodu”. Proces beatyfikacyjny na szczeblu diecezjalnym rozpoczął się 23 listopada 1997 r., w Campinas, a został zamknięty w obecności wielu wiernych w sanktuarium Wiecznego Boga Ojca w Trindade 21 marca 1999 r.

Za: www.redemptor.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Inauguracja Roku Życia Konsekwowanego ZAPROSZENIE NA JASNĄ GÓRĘ

Pierwsza niedziela Adwentu, 30 listopada, zgodnie z decyzją Ojca Świętego Franciszka rozpocznie w całym Kościele Rok Życia Konsekwowanego. – Chcemy być na nowo obudzeni i porwani do głębokiego przeżywania naszego powołania – mówi m. Letycja Niemczura, zapraszając na

inaugurację Roku. W Polsce rozpoczną go uroczystości na Jasnej Górze.

Ogłoszony przez Ojca Świętego Franciszka Rok Życia Konsekwowanego będzie

obchodzony w całym Kościele od 30 listopada 2014 r. do 2 lutego 2016 roku. W Watykanie jego otwarcie będzie poprzedzone czuwaniem modlitewnym w Bazylice św. Piotra 29 listopada. W Polsce zainauguruje go w pierwszą niedzielę Adwentu uroczysta Msza św. o godz. 11.00 oraz Apel Maryjny na Jasnej Górze.

Podczas nadchodzącego roku będzie miało miejsce wiele spotkań i innych wydarzeń poświęconych życiu konsekrowanemu. Jedno z nich to zaplanowane na kwiecień 2015 roku sympozjum dotyczące soborowego dekretu „*Perfecta caritatis*” o odnowie życia zakonnego. Między innymi z okazji 50. rocznicy ogłoszenia tego dokumentu Ojciec Święty zdecydował, że rok 2015 będzie Rokiem Życia Konsekrowanego.

Ciekawą inicjatywą jest też tzw. sztafeta modlitwy”, w którą włączają się w różnej formie zakony kontemplacyjne. Warto wspomnieć też o planowanym Forum Młodzieży.

Rok Życia Konsekrowanego będzie przeżywany pod hasłem: „Ewangelia, prorocstwo, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj”. Zakończy go uroczysta Msza św. sprawowana przez Papieża 2 lutego 2016 roku. Za: www.episkopat.pl

W MARKACH POWSTAJE nowe michalickie liceum

1 IX 2015 r. zainauguruje swoją działalność Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Markach.

Liceum jest szkołą prywatną na prawie szkół publicznych (pobierane jest czesne). Planujemy utworzyć dwie klasy (w klasie maksymalnie 20 osób):

- Humanistyczną – zwaną proprawniczą z rozszerzeniami: j. angielski, j. polski, historia.
- Ścisłą – zwaną propolitechniczną z rozszerzeniami: j. angielski, fizyka, matematyka.

Rekrutacja do KLO odbywać się będzie w terminach prowadzonej rekrutacji do liceów. Minimalny próg punktowy wynosi 120, a maksymalny 220.

Uczniowie uczyć się będą mogli drugiego języka – poziom zaawansowany: j. francuski lub włoski., poziom podstawowy: j. francuski. Dodatkowo w ramach zajęć pozalekcyjnych istnieje możliwość nauki j. hiszpańskiego lub japońskiego – zajęcia dodatkowo płatne. Za: www.michalici.pl

Z siostrzaną modlitwą i nadzieją pozdrawiam serdecznie

s. dr hab. prof. UPJPII Adelajda Sielepin CHR, Odpowiedzialna za Sekcję Teologii Życia Konsekrowanego PTT

Osoby zainteresowane prosimy o kontakt listowny na adres pocztowy: Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie, ul. Kanoniczna 3, 31-002 Kraków

lub bezpośrednio na adres Sekcji teologii życia konsekrowanego PTT: ul. Sławkowska 24/3, 31-014 Kraków; lub na mój adres e-mail: s.adelajda@gmail.com

Witryna Tygodnia

MULTIMEDIALNE MUZEUM KARMELITÓW

Unikatowe pamiątki po św. Rafale Kalinowskim i nie pokazywana nigdy wcześniej korespondencja Jana Pawła II z o. Leonardem Kowalówką znalazły się m.in. na otwieranym 20 listopada br. w sanktuarium w Czernej k. Krakowa nowym multimedialnym muzeum karmelitańskim.

Autorami tego „muzeum narracyjnego”, działającego na emocje za pomocą dźwięku, światła i nowoczesnych technik multimedialnych, są Barbara i Jarosław Kłaputowie – twórcy koncepcji m.in. Muzeum Powstania Warszawskiego, Muzeum Domu Rodzinnego Jana Pawła II w Wadowicach oraz innych realizacji muzealnych ostatnich lat.

Jak wyjaśnia Barbara Kłaput, wystawa w Muzeum karmelitańskim, które zajmuje powierzchnię ok. 350 m. kw., „ma opowiadać o pięknie i prostocie duchowości karmelitańskiej, o wyborze drogi

życiowej opartej na ascezie i kontemplacji, o sile modlitwy, służby, ofiary”.

Osią wystawy są burzliwe dzieje klasztoru w Czernej – od jego eremickich początków, po dzień dzisiejszy. „W centralnej części muzeum zaaranżowano przestrzeń nawiązującą formą do przedstawień średniowiecznych eremów, mającą symbolizować karmelitańskie «wyjście na pustynię»” – zaznaczyła projektantka. „Wewnątrz obiektu znajdują się symboliczne pustelnie: cztery aranżowane plastycznie strefy tematyczne poświęcone duchowości karmelitańskiej” – dodała.

„ Strefy-eremy połączone są między sobą zwieńczonymi łukiem przejściami tworzącymi formę korytarza, który swoim rysunkiem na całej osi muzeum od wejścia po ostatnią scenę ekspozycji, kadruje obrazy filmu poświęconego zwykłym codziennym czynnościom mieszkańców klasztoru” – podkreśliła współautorka koncepcji wystawy.

W stylizowanych bibliotecznych regałach prezentujących dzieła mistrzów Karmelu, umieszczone zostały najstarsze eksponaty: akt fundacyjny eremu, ręcznie przepisywane modlitewniki, przedmioty ofiarowane klasztorowi przez fundatorkę. Za pomocą monitorów przejrzeć można dokumenty związane z powstawaniem klasztoru i przywilejami nadawanymi klasztorowi przez królów m.in. Jana Kazimierza i Stanisława Augusta. Zwiedzający mogą także zapoznać się z fragmentami klasztornych kronik.

Na wielkich drewnianych stołach zaprezentowano przedmioty codziennego użytku należące do dawnych mieszkańców wspólnoty: małe lampki oliwne, zakonne dzwonki, kołatki, tzw. klauzurki (klucze, którymi dawniej otwierało się drzwi wiodące do strefy

objętej klauzurą), nożyczki brata zakrystianina, przybory pisarskie skryby zakonnego, konopne trepki, karmelitańskie dyscypliny służące do umartwiania się, tabliczki na tematy kolacji duchownych, matryce do wybijania medalików, kasy klasztorne i wiele innych.

Zebrano także eksponaty związane ze św. Rafałem Kalinowskim, dawnym przeorem klasztoru, pochowanym na tutejszym cmentarzu: używany przez niego Mszał, kapa, ornat, stuła, pamiątki z zesłania na Syberię, krzyż profesyjny Świętego i jego pas pokutny.

Poszczególnym fragmentom muzeum patronują Najświętsza Maria Panna – „Kwiat Karmelu”; prorok Eliasz – wzór świętości karmelitańskiej oraz reformatorzy Karmelu i założyciele karmelitów bosych: św. Teresa z Avila i św. Jan od Krzyża.

Część muzeum poświęcona została także Janowi Pawłowi II i jego związkom z Karmelem.

Pracownia Kłaput Project istnieje od 1997 r. Jej sztandarowy projekt to Muzeum Powstania Warszawskiego – najpopularniejsze muzeum w Polsce. W pracowni Kłaput Project powstały także projekty m.in. bijącego rekordy popularności Muzeum Jana Pawła II w jego domu rodzinnym w Wadowicach, które dziennie ogląda ok. 1,5 tys. osób, otwartego w lipcu Spichlerza Polskiego Rocka w Jarocinie, Muzeum Ordynariatu Wojska Polskiego w Warszawie, Muzeum Sportu w Warszawie, Muzeum Azji i Pacyfiku, Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Stefana Wyszyńskiego, centrum muzealnego na Monte Cassino.

Kłaput Project jest autorem ok. 70 wystaw organizowanych w kraju i za granicą. Znakomite recenzje zebrała ich wystawa z okazji beatyfikacji Jana Pawła II w Watykanie. Obejrzało ją 1,5 mln widzów.

Karmelici boski osiedlili się w Polsce na początku XVII w. za panowania króla Zygmunta III Wazy. Fundatorką klasztoru pustelniczego dla prowincji Ducha Świętego w Czernej była w 1631 roku

Agnieszka z Tęczyńskich Firlejowa, wojewodzina krakowska. Klasztor czerneński pełnił funkcję eremu ponad 170 lat. Był oazą życia duchowego całej prowincji polskiej i litewskiej.

W wieku XVII klasztor nękały wojska szwedzkie, moskiewskie, saskie oraz najeżdżali go konfederaci warszawscy i sandomierscy. Po rozbiorach Polski erem został zlikwidowany, a kościół pustelnicy został udostępniony dla ogółu wiernych. W tym czasie powołano do istnienia Bractwo Szkaplerzne. Wkrótce Czerna zasłynęła jako silny ośrodek życia religijnego i kultu Matki Bożej. W 1864 r., w wyniku ostatniej serii kasat klasztorów katolickich na ziemiach polskich, przestała istnieć Prowincja Polska Karmelitów Bosych. Klasztor w Czernej, który ocalał jako jedyny, został podporządkowany bezpośrednio definitorium generalnemu Zakonu, a następnie w 1875 r. przyłączony do Prowincji Austro-węgierskiej.

W 1882 r. przeorem w Czernej został o. Rafał Kalinowski, uczestnik powstania styczniowego, zesłaniec syberyjski, wychowawca księcia Augusta Czartoryskiego. Doprowadził on nie tylko do odnowienia czerneńskiego klasztoru, ale i ponownego rozwoju karmelitów bosych na ziemiach polskich.

Przez okres okupacji klasztor prowadził działalność duszpasterską. 24 sierpnia 1944 roku Niemcy zastrzelili czerneńskiego nowicjusza br. Franciszka Powiertowskiego. Cztery dni później zamordowany został także przeor klasztoru o. Alfons Maria Mazurek, beatyfikowany przez Jana Pawła II w 1999 r.

Dziś Czerna jest jednym z najważniejszych sanktuariów maryjnych w Polsce. Słyszący łaskami wizerunek Matki Bożej Szkaplerznej, znajdujący się w ołtarzu kościoła, od ponad 350 lat cieszy się niesłabnącym kultem wiernych. 17 marca 1988 r. został ukoronowany koronami papieskimi.

Ważnymi momentami w dziejach tego miejsca były beatyfikacja w 1983 r., a następnie kanonizacja w 1991 o. Rafała Kalinowskiego. Za: www.deon.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. HENRYK JENDRYCZKA (1934-2014) SDB

13 listopada – w 80 roku życia, 53 kapłaństwa i 63 ślubów zakonnych – odszedł do Pana ks. Henryk Jendryczka, salezjanin z Inspektorii pw. św. Wojciecha.

Pogrzeb odbył się w sobotę 15 listopada w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Rumi.

Curriculum vitae:

Urodzony 7 kwietnia 1934 r. w Brodnicy Nowicjat w Czerwińsku 1950-1951
 Studia filozoficzne w Kutnie 1951-1953
 Asystencja: Łódź św. Barbara 1953/54, Swobnica 1954/56, Nowogródek Pomorski 1956/57
 Studia teologiczne w Łądzie 1957-61
 Święcenia kapłańskie 4.06.1961

Łódź św. Barbara 1961/62 – opiekun ministrantów
 Czaplinek 1962/66 – wikariusz parafialny
 Łódź 1966/70 – sekretarz inspektorialny
 Łódź ul. Wodna 1970/72 – duszpasterz
 Olsztyn Gutkowo 1972/77 – administrator parafii
 Olsztyn Gutkowo 1977/79 – dyrektor i administrator parafii
 Czaplinek 1979/85 – dyrektor i administrator parafii
 Aleksandrów Kujawski 1985/87 – duszpasterz, budowa kościoła
 Högling (Niemcy) 1987/2011 – proboszcz
 Rumia – Wspólnota pw. Podwyższenia Krzyża Świętego 2011/2014
Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...
 Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. MAUR ESTEVA (1933-2014) OCist

Były Opat Generalny Zakonu Cysterskiego

W dniu 14 listopada 2014r. „zasnął w Panu” o. Maur Esteva – emerytowany Opat Generalny Zakonu Cysterskiego. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 17 listopada 2014r. w opactwie w Poblet, gdzie śp. o. Maur Esteva spędził ostatnie lata swojego życia.

Maurus Esteva 07 września 1958 wstąpił do opactwa cystersów w Poblet w Hiszpanii gdzie otrzymał imię zakonne Maurus. W dniu 8 września 1959 roku, złożył czasową profesję monastyczną. Po studiach teologiczno-filozoficznych 18 marca 1967 został wyświęcony na kapłana.

Już trzy lata później, w dniu 17 listopada 1970 roku został wybrany opatem w Poblet. W dniu 4 września 1995 roku został wybrany na Opata Generalnego Zakonu Cystersów. Na ten urząd został wybrany jeszcze raz w 2005 roku, który sprawował do 2010r.

Wspólnota wąchocka otacza modlitwą zmarłego o. Maura Esteve prosząc dla niego o radość Życia Wiecznego.

Za: www.wachock.cystersi.pl

ŚP. BP HENRI BRINCARD (1939-2014) CRL

14 listopada 2014 w wieku 75 lat zmarł ks. Bp Henri Brincard, kanonik regularny św. Wiktora, od 2 lutego 1988 biskup ordynariusz francuskiej diecezji Puy-en-Velay. Bp Henri Brincard urodził się 18 listopada 1939 roku w Savennières. Wzrastał w Anglii i Paryżu. Uzyskał dyplom w elitarnej francuskiej szkole wyższej (École nationale des Chartes) a następnie uzupełniał studia filozoficzno-teologiczne na uniwersytecie w szwajcarskim Fryburgu.

Wyświęcony na prezbitera 23 kwietnia 1975 roku gorliwie wypełnia swoją posługę kapłańską m. in. jako kierownik duchowy, ceniony rekolekcjonista, wykładowca uniwersytecki.

Św. Jan Paweł II 8 kwietnia 1988 roku mianuje niespełna 49-letniego ks. Brincard biskupem ordynariuszem diecezji Puy-en Velay.

Jako biskup odnawia katedrę, powołuje szereg instytucji mających na celu formowanie kapłanów, reorganizację życia parafialnego i sprawniejsze funkcjonowanie diecezji.

W celu głębszego zaangażowania laikatu w życie diecezji wysyła świeckich na kursy formacyjne na Uniwersytet katolicki w Lyonie. Przeprowadza dwa jubileusze diecezjalne, zarządza kursy pastoralne dla nauczycieli religii, organizuje grupy świeckich, które towarzyszą rodzinom znajdującym się w żałobie, przygotowuje świeckich ceremoniarzy pogrzebowych tam, gdzie fizyczna obecność księdza jest niemożliwa. W ciągu swojej posługi bi-

skupiej wyświęca tylko (albo aż jak na warunki francuskie) 18 księży i 10 diakonów stałych dla swojej diecezji.

W ramach prac episkopatu francuskiego posługuje jako: członek biura studiów doktrynalnych episkopatu francuskiego, członek komisji do spraw misji uniwersalnej Kościoła, delegat do spraw archiwów

kościelnych, koordynator do spraw pielgrzymek szlakami św. Jakuba (Francja – Hiszpania), delegat do spraw dzieł maryjnych, przewodniczący Związku dyrektorów przedsiębiorstw chrześcijańskich, delegat papieski dla Zgromadzenia Sióstr Kontemplacyjnych św. Jana oraz asystent dla Sióstr Apostolskich i Braci wspomnianego zgromadzenia.

Od roku zmagał się z ciężką chorobą do końca kierując diecezją i dając świadectwo swojej wiary oraz całkowitego zawierzenia Bogu. Uroczystości pogrzebowe odbędą się 19 listopada po czym jego Ciało zostanie złożone w podziemiach katedry. Za: www.kanonicy.pl

ROK ŻYCIA KONSEKROWANIEGO 2015

